

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0355 van 2 juli 2013
in de zaak 1112/0037/SA/1/0022

In zake: mevrouw [REDACTED], wonende te [REDACTED]

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door neerlegging van een verzoekschrift ter griffie op 5 september 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen, van 2 augustus 2011 waarbij, onder voorwaarde, aan de gemeente Brasschaat een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het rooien van 140 eiken en 88 beuken.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een arrest van 7 maart 2012 (nummer S/2011/0048) heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

Met een beschikking van 14 november 2011 wijst de voorzitter van de Raad de behandeling van de zaak toe aan de derde kamer omdat de voorzitter van de tweede kamer, waaraan de zaak initieel toegewezen is, zich van de zaak wil onthouden, en op 7 maart 2012 wordt de behandeling van de zaak toegewezen aan de eerste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 23 april 2012, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij zelf en advocaat Stijn BRUSSELMANS, die loco advocaat Willem SLOSSE verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De vordering is aanvankelijk ingesteld door twee verzoekende partijen. De Raad heeft met het arrest van 14 december 2011 met nummer A/4.8.18/2011/0087 het beroep van de heer [REDACTED] onontvankelijk verklaard wegens het niet storten van het verschuldigde rolrecht.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 23 maart 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de gemeente BRASSCHAAT, hierna de aanvrager genoemd, bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*het rooien van 140 eiken + 88 beuken*”.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 april tot en met 16 mei 2011, dient de verzoekende partij één (door 27 mensen ondertekend) van de vijf bezwaarschriften in.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 8 april 2011 als volgt voorwaardelijk gunstig:

“ ...

De bomen maken deel uit van een dreefbeplanting. De dreefbeplanting kent een grote uitval en het overgrote deel van de resterende bomen omvat vele gebreken (in het bijzonder holtes), zodat vervanging kan overwogen worden.

Het vervangen van te vellen bomen moet gebeuren met minstens 250 bomen (gelet op de al uitgevallen bomen, de te vellen bomen en een geschikte plantafstand). De vervanging dient te gebeuren met min. plantmaat 10-12. Eventuele uitval dient stelselmatig vervangen te worden. De bomen dienen tot volle wasdom te komen.

Om de dreefaanplanting optimale groeikansen te bieden, zijn minimaal volgende maatregelen wenselijk:

- Enkel volwaardig plantgoed gebruiken, met doorgaande rechtopstaande spil
- Parkeren onder de bomen moet onmogelijk gemaakt worden, het uitdeinen van het fietspad dient vermeden te worden door de aanleg van boordsteen met onderbegroeiing (lage heesters en/of planten) onder de aan te planten bomen
- Er dient een goede nazorg te gebeuren om de dreef een goede begeleidingssnoei te geven.

Het kappen dient te gebeuren in overleg met de lokale vleermuizenwerkgroep, gelet op de potentiële aanwezigheid van vleermuizen in dergelijke oude dreefbomen. De kapping dient uitgevoerd te worden in de periode dat de bomen minimaal bewoond worden door vleermuizen.

...

De gewestelijke erfgoedambtenaar adviseert gunstig op 28 april 2011.

Op 2 augustus 2011 beslist de verwerende partij als volgt een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG/RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

Het goed is gelegen in het woongebied volgens het vastgestelde gewestplan Antwerpen.

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften.

HET OPENBAAR ONDERZOEK

De aanvraag werd door het college van burgemeester en schepenen van Brasschaat onderworpen aan een openbaar onderzoek.

Het vond plaats van 15-04-2011 tot 16-05-2011. Er werden vijf bezwaren ingediend. De bezwaren handelen over:

Het beslissen van het al dan niet rooien van de bomen tijdens de inspraakvergadering; het niet voorleggen van een plan van de nieuwe situatie met de heraanplanting; de hoogte van de nieuwe bomen; de objectiviteit van het boomonderzoek door de firma [REDACTED] en de waardevermindering van de omliggende percelen; de cultuurhistorische en milieuwaarden van de bestaande dreef; voorstel om de gezonde bomen te behouden; de draagwijdte van het schrijven van de verzekeringsmaatschappij en de brief van deze maatschappij die geen betrekking heeft op de bomen in de [REDACTED]; het milieueffect van de bomen als zuiverende natuurbodem; de waardevermindering van de omliggende percelen.

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hierover ingenomen:

De weerlegging van het college wordt hierin gevolgd, nl. :

Tijdens de inspraakvergadering kon enkel beslist worden of de bomen in één keer gerooid zouden worden of gefaseerd. De beslissing dat de bomen gerooid zullen worden, werd reeds genomen door het college van burgemeester en schepenen van 20 december 2010. Op de inspraakvergadering werd een voorstelling gemaakt van het toekomstige straatbeeld met de drie soorten bomen die vanuit de dienst Groen en Natuur werden voorgesteld. De bomen die zullen worden heraan geplant zullen maat 16/18 hebben en krijgen een hoogte van 3 tot 3,50 meter en zullen om de 8 à 9 meter aangeplant worden. Betreft de objectiviteit van de aangestelde firma kan gesteld worden dat deze firma zich heeft toegelegd op wetenschappelijk onderzoek en is uitgegroeid tot een vooraanstaand bedrijf in boomtechnisch onderzoek, boomverzorging, standplaatsverbetering van bomen en milieuzorg. De waardevermindering van de percelen is niet relevant, aangezien er door een deskundige heraanplant uit te voeren, er op korte termijn een mooie nieuwe dreef ontstaat. Voor het gemeentebestuur primeert de veiligheid van de weggebruikers. Er wordt een voldoende grote plantmaat genomen (16/18) voor de heraanplanting zodat er op relatief korte termijn opnieuw een mooie uniforme dreef wordt gecreëerd. Het planten van kleine bomen tussen volwassen grote bomen is niet aan te raden omdat kleine bomen weinig kans krijgen omwille van concurrentie voor water, voedingsstoffen en licht. De uitheemse Amerikaanse eiken worden vervangen door inheemse zomereiken, wat op milieuvlak een zeer verantwoorde keuze is. Voor het college van burgemeester en schepenen was het schrijven van de verzekering een voldoende argument om te beslissen dat alle bomen vak ██████ mogen gerooid worden. Door het vervangen van de laanbomen door nieuwe bomen wordt de milieufunctie volledig hersteld. De ingediende bezwaarschriften zijn stedenbouwkundig ongegrond. Tevens wordt het vervangen van de bomen gemotiveerd in het advies d.d. 08-04-2011 van het Agentschap voor Natuur en Bos.

...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag betreft het rooien van 140 Amerikaanse eiken en 88 beuken en het vervangen van deze bomen door inheemse zomereiken. De bomen maken deel uit van een dreefplanting die een grote uitval kent en waarvan het overgrote deel van de resterende bomen vele gebreken omvat zodat vervanging kan overwogen worden.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project betreft louter het rooien en vervangen van bomen zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor ruimtelijke

draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van artikel 4.3.1 van de codex:

- *functionele inpasbaarheid*
- *mobilitéitsimpact*
- *schaal*
- *ruimtegebruik en bouwdichtheid*
- *visueel-vormelijke elementen*
- *cultuurhistorische aspecten*
- *het bodemreliëf*
- *hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen*

ALGEMENE CONCLUSIE

Het vellen van 140 eiken en 88 beuken is stedenbouwkundig aanvaardbaar mits de heraanplant gebeurt zoals opgelegd in het advies d.d. 08-04-2011 van het Agentschap voor Natuur en Bos

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

In het arrest S/1011/0048 van 7 maart 2012 heeft de Raad geoordeeld dat de verzoekende partij tijdig beroep heeft ingesteld en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

In het arrest S/1011/0048 van 7 maart 2012 heeft de Raad geoordeeld dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, om bij de Raad beroep in te stellen en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep en de bevoegdheid van de Raad

In het arrest S/1011/0048 van 7 maart 2012 heeft de Raad geoordeeld dat het beroep alleen ontvankelijk is voor zover de verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing beoogt en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen

D. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

In het arrest S/1011/0048 van 7 maart 2012 heeft de Raad geoordeeld dat de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep omwille van het ontbreken van een middel, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO, ongegrond is en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van de volgende beginselen van behoorlijk bestuur:

- “ ...
- *het principe van openbaarheid van bestuur,*
  - *het rechtszekerheidsbeginsel,*
  - *het vertrouwensbeginsel*
  - *het redelijkheidsbeginsel,*
  - *het motiveringsbeginsel,*
  - *het zorgvuldigheidsbeginsel.*
- ...”

In haar eerste middelonderdeel stelt de verzoekende partij enerzijds dat de door de aanvrager op 3 maart 2011 georganiseerde informatievergadering in werkelijkheid een ‘inspraakvergadering’ was en anderzijds dat de aanvrager reeds vóór deze vergadering beslist heeft de betrokken bomen te rooien: de aanvrager zou in het verslag van deze vergadering ook verkeerdelijk de indruk wekken dat de beslissing tot het rooien van bomen ingegeven is door de op de vergadering aanwezige omwonenden, terwijl de beslissing, volgens de verzoekende partij, geenszins op democratische wijze tot stand gekomen is.

In haar tweede middelonderdeel verwijt de verzoekende partij de aanvrager dat het plan met de toekomstige nieuwe situatie niet voorgelegd is op voormelde vergadering van 3 maart 2011 en het daarom voor de aanwezige bewoners moeilijk was zich een precieze voorstelling te maken van de toekomstige heraanplanting.

Wanneer dit plan wel bekend was, zou dit volgens de verzoekende partij de stemming over het rooien van alle bomen anders hebben kunnen doen uitdraaien.

In haar derde onderdeel van het eerste middel bekritiseert de verzoekende partij dat de aanvrager het verzekeringsdossier met betrekking tot de door de bomen veroorzaakte schade niet heeft laten inkijken, terwijl de beslissing van de aanvrager om de bomen tot het rooien op dit verzekeringsdossier gebaseerd zou zijn.

In haar vierde middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat het boomonderzoek van de firma ■■■■ op de dag van de informatievergadering afgerond moest zijn en alleen uitgevoerd is om de beslissing van de aanvrager achteraf te onderbouwen. Bovendien stelt de uitnodiging van de aanvrager aan deze firma om de rooi- en heraanplantingswerken uit te voeren een belangenconflict.

In haar vijfde middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met een van de belangrijkste ingeroepen bezwaren, namelijk dat in 1996 door de bewoners beslist werd de bomen te behouden in ruil voor het dragen van hogere kosten voor de aanleg van rioleringen in hun straat.

De beslissing van de aanvrager om alle bomen te rooien druist volgens de verzoekende partij dan ook in tegen het reeds gedurende 15 jaar gevoerd beleid voor het behoud van deze bomen en schendt het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In haar zesde en laatste middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de waarde van de gezonde hoogstammige bomen en dat de beslissing van de aanvrager alleen gebaseerd is op het criterium van de éénvormigheid, dat volgens haar niet opweegt tegen het belang van de bescherming van de hoogstammige bomen.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat geen enkele door de verzoekende partij opgeworpen element een gemotiveerde kritiek is op de bestreden beslissing, zodat het middel onontvankelijk is.

De uiteenzetting van de verzoekende partij heeft volgens de verwerende partij eerder betrekking op de gedragingen en handelingen van de aanvrager, die geleid hebben tot de indiening van de aanvraag.

Volgens de verwerende partij beschouwt de verzoekende partij dan ook verkeerdelijk de beslissing van de aanvrager als de bestreden beslissing.

Minstens blijft de verzoekende partij volgens de verwerende partij in gebreke aan te tonen hoe de bestreden beslissing de door de verzoekende partij ingeroepen beginselen van behoorlijk bestuur zou schenden.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij de in haar verzoekschrift geformuleerde grieven te behouden, omdat de verwerende partij de gedragingen en handelingen van de aanvrager bekrachtigt.

De verzoekende partij voegt nog foto's toe, waaruit moet blijken dat veel te rooien bomen nog gezond zijn.

Volgens de verzoekende partij blijkt hieruit dat de verwerende partij haar taak met betrekking tot de bescherming van onder meer hoogstammige bomen en het milieu niet naar behoren uitoefent en de bestreden beslissing niet afdoende en niet correct motiveert.

Beoordeling door de Raad

1.

De door de verzoekende partij opgeworpen middelonderdelen stemmen grotendeels overeen met de door de verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren.

Voor zover de verzoekende partij haar grieven richt tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat van 20 december 2010 om de laanbomen in de ■■■ te laten rooien en daarvoor een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen, is de Raad niet bevoegd uitspraak te doen, want die beslissing is geen in laatste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissing.

2.

Het eerste en tweede middelonderdeel zijn in elk geval onontvankelijk, omdat hierin alleen grieven vermeld zijn tegen "het beslissingsproces gevolgd door de gemeente", zoals kritieken op

de manier waarop de vergaderingen werden ingericht, de publicaties van de gemeente en “het creëren van een negatief klimaat door de gemeente”.

Dit zijn echter geen argumenten tegen de bestreden beslissing of de manier waarop de bestreden beslissing tot stand gekomen is, zodat de Raad niet bevoegd is hierover uitspraak te doen.

De verzoekende partijen beperken zich tot een loutere opportunitetskritiek van de beweegredenen van de aanvrager (in casu het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat) om een vergunning tot rooien van bomen aan te vragen.

3.

In het derde middelonderdeel beweert de verzoekende partij dat “bewoners” inzage hebben gevraagd, maar niet gekregen in het dossier van de Ethias-verzekering met betrekking tot een schadegeval van een omgevallen boom.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de beweegredenen om een vergunning te vragen voor het rooien van alle bomen berust op een brief van voormelde verzekering, het herstellen van de milieufunctie met inlandse bomen en het gegeven dat “het planten van kleine bomen tussen volwassen grote bomen (...) niet aan te raden (is) omdat kleine bomen weinig kans krijgen” om zich te ontwikkelen.

De verzoekende partij slaagt er niet in om de onjuistheid of kennelijke onredelijkheid van deze motieven aan te tonen. Het niet mogen inkijken van een verzekeringsdossier (waarvan de verzoekende partij bovendien niet bewijst dat zij effectief inzage heeft gevraagd) kan niet leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing.

4.

In het vierde middelonderdeel betwist de verzoekende partij het boomonderzoek van de firma [REDACTED] omdat deze firma, volgens haar, niet tegelijkertijd kan optreden als onafhankelijk expert en als kandidaat aannemer.

De verwerende partij vermeldt in de bestreden beslissing echter zelf dat zij de bestreden beslissing baseert op het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 2 augustus 2011, dat als bijlage bij de bestreden beslissing gevoegd is, en dat onder meer stelt dat “*de dreefbeplanting ... een grote uitval (kent) en het overgrote deel van de resterende bomen ... vele gebreken (omvat) [in het bijzonder holtes], zodat vervanging kan overwogen worden*”.

De verzoekende partij slaagt er niet in, door alleen maar te beweren *dat “een meerderheid van de bomen (...) gezond (zijn)”*, om de onjuistheid of kennelijke onredelijkheid van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos aan te tonen.

Het louter vermelden van het standpunt van het college van burgemeester en schepenen van de aanvrager dat stelt dat de aangestelde firma objectief is, kan niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing leiden, omdat de bestreden beslissing niet steunt op het boomonderzoek van deze firma.

5.

Met betrekking tot het vijfde middelonderdeel dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet antwoordt op een belangrijk argument uit de ingediende bezwaarschriften, oordeelt de Raad dat de verwerende partij de aanvraag volledig onderzoekt en haar motiveringsplicht niet betekent

dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle aangevoerde bezwaren of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden.

De verwerende partij heeft, binnen de grenzen van de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften, in casu woongebied, wel de appreciatiebevoegdheid om te onderzoeken of de aanvraag tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning al dan niet verenigbaar is met de eisen van een goede plaatselijke aanleg en een goede ruimtelijke ordening.

Het bezwaar (en het middel) van de verzoekende partij dat de verwerende partij geen rekening houdt met het akkoord van 1996 tussen de aanvrager en de betrokken bewoners om de bomen te behouden, in ruil voor een hogere door deze bewoners te betalen prijs voor het aanleggen van de riolering in hun straat, heeft geen betrekking op de wettigheid van de bestreden beslissing.

Dat de aanvrager in 1996 beslist om de bomen te behouden en vijftien jaar later beslist de bomen te rooien, is geen inbreuk van de verwerende partij op het rechtszekerheidsbeginsel of het vertrouwensbeginsel.

6.

Met betrekking tot het zesde middelonderdeel van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de waarde van de gezonde hoogstammige bomen waarvoor de verwerende partij met de bestreden beslissing een vergunning verleent om ze te rooien, oordeelt de Raad dat de verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen hoe de bestreden beslissing hierdoor het redelijkheidsbeginsel of enig ander beginsel van behoorlijk bestuur schendt, zeker nu blijkt dat de verzoekende partij deze en andere kritiek vooral richt tot de aanvrager van de vergunning.

De verzoekende partij levert hier uitsluitend opportuiniteitskritiek, waarover de Raad niet bevoegd is te oordelen.

Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij zich baseert op het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos en motiveert dat het planten van kleine bomen tussen bestaande volwassen bomen geen kansen geeft aan de ontwikkeling van deze kleine bomen.

Het kostenplaatje van deze aanvraag is tot slot geen beoordelingselement voor de verwerende partij om een aanvraag al dan niet te vergunnen.

Het eerste middel is dan ook ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar tweede middel roept de verzoekende partij de volgende schendingen in:

“... ”

- *art. 1.1.4. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna de “Codex”),*
- *art. 2.1.2. §3 Codex, per analogie,*
- *art. 4.3.1. §1 en § 2 Codex,*
- *art. 18, art. 19 Bosdecreet, per analogie,*

- *art. 8, art. 13 Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu,*
  - *de algemene beginselen van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid , meer bepaald het stand-still beginsel.*
- ...

In haar eerste middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing gebaseerd is op het rapport van de firma [REDACTED] en uit zij kritiek op het door deze firma gevoerde boomonderzoek.

Volgens de verzoekende partij houdt de verwerende partij met de bestreden beslissing geen rekening met de in artikel 1.1.4 en 4.3.1, §1 en §2 VCRO vermelde criteria.

In haar tweede onderdeel van dit middel stelt de verzoekende partij vooreerst dat het Bosdecreet niet van toepassing is op laanbomen, waarna zij vervolgens stelt dat de criteria uit de artikelen 18 en 19 van dit Bosdecreet wel naar analogie toepassing vinden in de beoordeling van de aanvraag tot het vellen van hoogstammige bomen.

Op basis hiervan besluit de verzoekende partij dat de verwerende partij geen rekening houdt met de milieubescherpende en ecologische functie van bomen.

In haar derde middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat de beslissing van de gemeente Brasschaat strijdig is met de bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, omdat zij er niet voor kiest om de hoogstammige bomen in stand te houden.

In haar vierde middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij het in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid opgenomen stand-still-beginsel, als uitgangspunt van duurzame ontwikkeling, schendt door het niet behouden van de beuken en Amerikaanse eiken.

Tot slot meent de verzoekende partij dat hierdoor evenmin rekening wordt gehouden met de ecologische, de sociale en de cultuurhistorische waarde van deze gezonde bomen.

2.

De verwerende partij stelt in haar repliek in het algemeen dat ook het tweede middel, net zoals het eerste middel, geen gemotiveerde kritiek formuleert op de bestreden beslissing, minstens niet verduidelijkt hoe deze beslissing de vermelde bepalingen schendt, en bovendien dat de middelen hoe dan ook ongegrond zijn.

Meer concreet antwoordt de verwerende partij op het eerste middelonderdeel dat de bestreden beslissing gebaseerd is op het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos en het gunstig advies van de provinciale Dienst Onroerend Erfgoed – Archeologie, en dat het onderzoek van de firma [REDACTED] alleen ter sprake komt bij de bespreking van de bezwaren.

Volgens de verwerende partij heeft zij de aanvraag wel degelijk en afdoende getoetst aan de artikelen 1.1.4 en 4.3.1, §1 en §2 VCRO.

Vervolgens stelt de verwerende partij dat de bestreden beslissing het Bosdecreet niet schendt: ten eerste omdat dit niet van toepassing is en ten tweede omdat de voorafgaandelijke toetsingen van de aanvraag volstaan om het behoud van de natuur te waarborgen.

Met betrekking tot het stand-still-beginsel stelt de verwerende partij dat dit een algemeen beginsel van milieubeleid is, dat zeer ruim omschreven is, zodat alleen kennelijke schendingen van dit beginsel tot een sanctie kunnen leiden.

Het beginsel is, volgens de verwerende partij, dan ook eerder richtinggevend en van belang bij de interpretatie van andere bepalingen inzake milieubeleid, waarbij de controle op de naleving ervan eerder marginaal is.

Bovendien stelt de verwerende partij dat de bestreden beslissing deze algemene beginselen niet schendt en wel degelijk rekening houdt met de dwingende bepalingen inzake milieu- en natuurbescherming.

Volgens de verwerende partij besliste zij op basis van de (voorwaardelijk) gunstige adviezen van het Agentschap voor Natuur en Bos en van de provinciale Dienst Onroerend Erfgoed – Archeologie dat de vergunning verleend kan worden, wanneer een aantal voorwaarden van het Agentschap voor Natuur en Bos nageleefd worden.

Beoordeling door de Raad

1.

Voor zover de verzoekende partij haar tweede middel eveneens richt tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat van 20 december 2010 om de laanbomen in de ■■■ te laten rooien en daarvoor een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen, is de Raad niet bevoegd uitspraak te doen, want die beslissing is geen in laatste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij levert hier alleen een opportuiniteitskritiek, waarover de Raad niet bevoegd is te oordelen.

De stelling van de verzoekende partij in haar wederantwoordnota dat de verwerende partij de handelingen van de aanvrager bekrachtigt, doet daar geen afbreuk aan en toont aan dat de kritiek van de verzoekende partij vooral gericht is tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat in plaats van tegen de bestreden beslissing van de verwerende partij.

2.

Met betrekking tot de bezwaren van de verzoekende partij tegen de (beweegredenen van de) bestreden beslissing zelf, oordeelt de Raad dat de vergunningverlenende overheid over een discretionaire bevoegdheid beschikt en de Raad zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats kan stellen van die van de verwerende partij.

In de hem opgedragen legaliteitsbeoordeling kan de Raad alleen rekening houden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven en onderzoeken of de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op basis daarvan in redelijkheid de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

Wanneer de verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de in artikelen 1.1.4 en 4.3.1, §1 en 2 VCRO vermelde criteria door het rooien van alle laanbomen te vergunnen, oordeelt de Raad dat de verzoekende partij in gebreke blijft in concreto aan te tonen hoe de bestreden beslissing deze bepalingen schendt.

De verzoekende partij geeft kritiek op het boomonderzoek van de firma ■■■, maar de Raad herhaalt dat de verwerende partij haar beslissing baseert op het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos.

De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing alleen naar de objectiviteit van de firma ■■■, maar uit niets blijkt, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij beweert, dat de verwerende partij zich baseert op de resultaten van dit boomonderzoek.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij, door kritiek te leveren op de beslissing om alle bomen te rooien, in plaats van alleen de zieke bomen, zich hier ook opnieuw beperkt tot loutere opportuniteitskritiek.

Bovendien stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat het planten van kleine bomen tussen bestaande volwassen bomen geen kansen geeft aan de ontwikkeling van de kleine bomen én blijkt uit de door het Agentschap voor Natuur en Bos opgelegde voorwaarde dat er meer bomen (minstens 250) heraan geplant dan gerooid (228) worden.

Door te verwijzen naar de weerlegging door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat van de ingediende bezwaren, rekening te houden met de adviezen van het Agentschap voor Natuur en Bos en van de gewestelijke erfgoedambtenaar en de door het Agentschap voor Natuur en Bos voorgestelde voorwaarden voor het heraanplanten van de bomen als vergunningsvoorwaarden op te leggen, beslist de verwerende partij dat het vellen van 140 eiken en 88 beuken onder de in de bestreden beslissing vermelde voorwaarden stedenbouwkundig aanvaardbaar is.

De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij de overeenstemming van het aangevraagde project met een goede ruimtelijke ordening foutief onderzoekt of kennelijk onredelijk beoordeelt.

3.

De verzoekende partij verwijst verder naar het Bosdecreet, maar geeft zelf toe dat het Bosdecreet niet van toepassing is op laanbomen.

Ook artikel 99 §1, eerste lid, 3° van het niet meer geldende decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, kan de verzoekende partij niet (meer) invoeren.

Met betrekking tot de vermeende schending van artikel 8 en artikel 13 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en het stand-still-beginsel uit het DABM, verwijst de Raad opnieuw naar het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, waarin als voorwaarde wordt opgelegd om in een heraanplanting met “volwaardig plantgoed” met “min. plantmaat 10-12” te voorzien.

Deze beoordeling is, omwille van de concrete omstandigheden van de zaak, voldoende.

Verder verbieden de door de verzoekende partij vermelde decretale bepalingen niet de vervanging van een bomenrij door een nieuwe bomenrij.

De overige kritiek van de verzoekende partij op de vervanging in inheemse soorten is opnieuw louter een opportuniteitskritiek.

4.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen hoe de verwerende partij met de bestreden beslissing de door de verzoekende partij vermelde bepalingen schendt.

Het tweede middel is dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.

2. De kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 juli 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,   voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN,   toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Ingrid VAN AKEN

Eddy STORMS